

Raglan Road

Nedvědi

Ó, Raglan Road, moje Raglan Road,
prašná cesto mých dětských let.
Ó, Raglan Road stačí jen vzpomenout
a v myšlenkách se vrátím zpět.
Tam na housle vždycky žebrák hrál,
já nemoh oči odtrhnout.
Když jsem kolem něj do školy chodíval
po té báječné Raglan Road.

Ó, Raglan Road, moje Raglan Road,
tys mě hlídala dál a dál.
Já se nebál svou dívku obejmout
když jsem na tobě pevně stál.
Pak jsem jí za pár let od oltáře ved,
láskou zpitý, zpitý, zpitý mladý bloud.
A kde nám jinde mohli zvony vyzvánět
nežli na staré Raglan Road.

Ó, Raglan Road, moje Raglan Road,
tys bila svědkem mých mužných let.
K tobě jsem si chodíval oddychnout
a u sklínky posedět.
Když pak mou ženu k sobě sám Pán Bůh chtěl
-osudu nejde, nejde uniknout-
zdobený vůz mi ji pomalu odvážel
po naší známé Raglan Road.

Mládí odvál čas, suché klouby mám
a jen stěží se můžu hnout.
Ale přiznávám se, že občas chodívám
pozdravit svou Raglan Road.
Žebrák dávno je pryč, já však dobře,
že nesmí zmlknout tenhle kout.
Vezmu housle a sám se tam postavím
ať zpívá zas Raglan Road.